deze week
vrije tijd

ACTRICE EN ZANGERES NELE BAUWENS TOURT VLAANDEREN PLAT...
MAAR DAN ALS CABARETIÈRE MET 'WAT EEN GELUK'

"Vrouwen hebben subtielere humor"

Je kent haar misschien van rollen in Spoed en Zone Stad of van de muziekgroepen El Tattoo del Tigre of Hormonia. Als dat niet het geval is, dan leer je Nele Bauwens nog wel kennen. Niet als actrice of als zangeres, maar wel als fantastische cabaretière. Vrijdag gaat haar tweede solovoorstelling *Wat een geluk* in première, waarna ze aan een lange tournee door Vlaanderen begint.

SEBASTIAAN BEDAUX

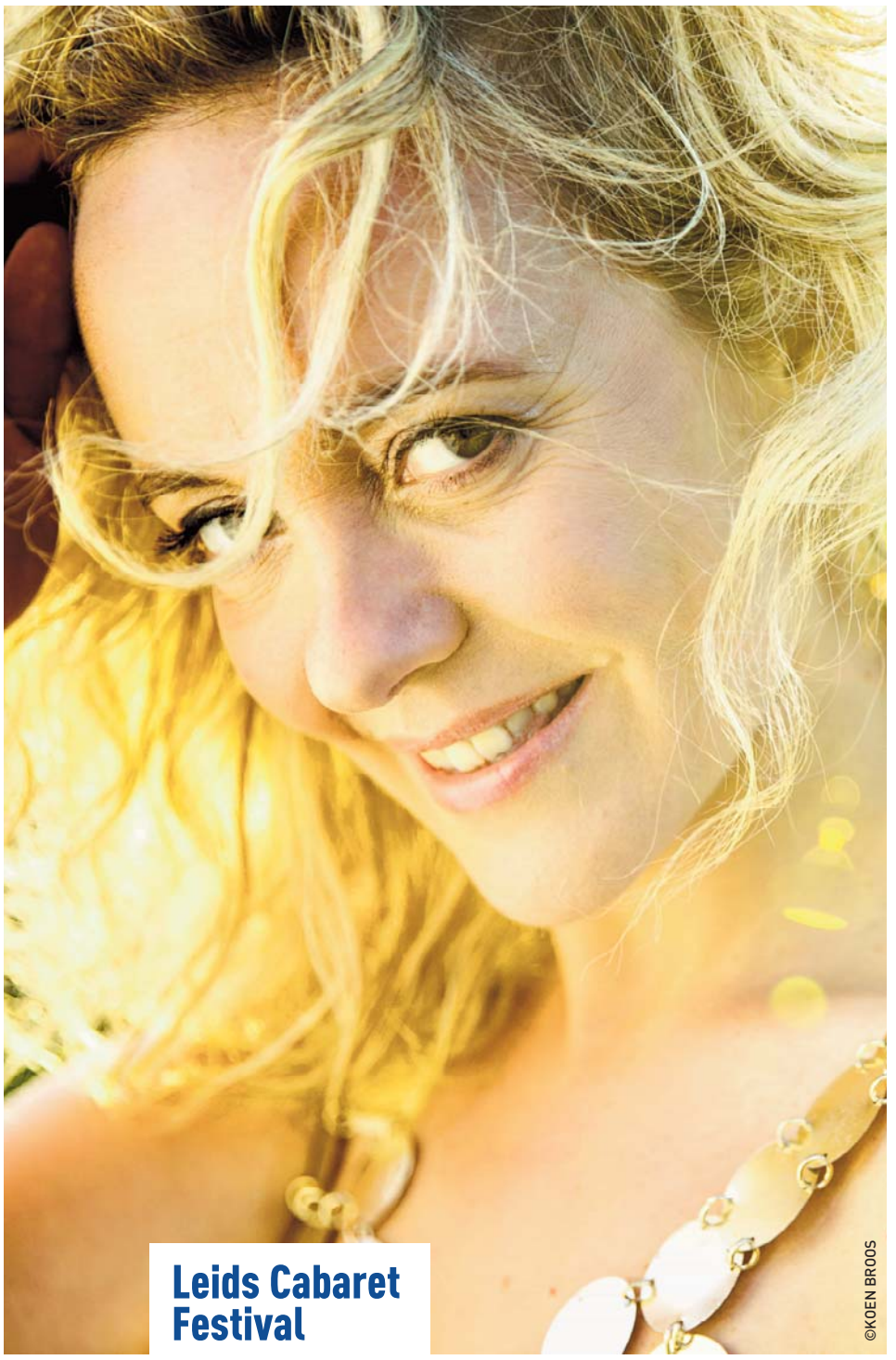
©KOEN BROOS

Nele Bauwens: "Ik ben niet zo'n goede netwerker geweest."

Het is zaterdagnamiddag, een uur of vier voor haar try-out in Hoboken, wanneer we in de catacomben van cultuurcentrum Gravenhof tegenover Nele Bauwens zitten. Ze oogt een tikkeltje zenuwachtig, wellicht omdat ze die ochtend besliste om het begin van haar show nog volledig om te gooien. En dat op minder dan drie weken voor de première. "Dit is echt een zenuwslopende periode. Mijn hoofd zit zo vol met tekst, met details, met last minute veranderingen. Ik leef met enorm veel spanning naar die première toe. Cabaret is aanpassen, woorden schrappen, tot het geheel perfect is. Maar het moeilijkste is het begin van de show. En het einde." *(lacht)*

Waarover gaat 'Wat een geluk'?
Net als in mijn eerste voorstelling combineer ik een persoonlijk verhaal met liedjes die raken. De show gaat over wat ik meemaak in mijn leven, hoe ik daarmee worstel. Over mijn partner en zijn glutenallergie, over spaghettiavonden met vriendinnen, over een jongen van bij mij in het dorp vroeger en over de vraag: moeten alle vrouwen moeders zijn? Ben je pas een vrouw als je moeder bent? Ik dacht altijd dat ik perfect gelukkig was zonder kinderen. Moet je daar dan toch aan beginnen?

Dat klinkt alsof het heel autobiografisch is.
Dat is absoluut zo. Dat doen cabaretiers wel vaker, denk ik, in hun eigen leven gaan snuisteren. Daar zaken uithalen en die uitvergroten. Ik had deze voorstelling ook niet kunnen maken als de onderwerpen niet zo dicht bij mij zouden liggen. Ik sta op het podium als mezelf, niet als actrice of zangeres. Dat kan heel confronterend zijn, maar tegelijkertijd is dat een verwerkingsproces. Ik worstel bijvoorbeeld met de vraag of er kinderen moeten komen. Door over zulke onderwerpen te praten, verwerk je dat ook. Als er geen kinderen meer zouden komen, zou ik dat nu beter kunnen relativeren. Van zulke onderwerpen maak ik nu cabaret, want hoe triestiger het onderwerp, hoe interessanter voor comedy.

Actrice, zangeres of cabaretière. Hoe zie jij jezelf?
Cabaret is voor mij de enige vorm waarin ik alles kwijt kan. Cabaret is een combinatie van tekst, humor, theater en muziek. En met die combinatie kan ik eigenlijk alles vertellen. In theaterstukken is er vaak geen plaats voor muziek, terwijl muziek zo enorm kan ontroeren. Ik vind mezelf het sterkst in cabaret omdat ik een rasverteller ben, maar soms vervloek ik het ook. Het is een heel eenzaam bestaan. Over twee jaar, aan het einde van deze reeks voorstellingen, zal ik ongetwijfeld weer snakken naar televisie, theater of muziek. Om gewoon weer onder collega's te komen.

Is het moeilijk om door te breken in de cabaretwereld? En nog moeilijker als vrouw?
Ik ken weinig vrouwen die dit doen. Of toch in België, want in Nederland – dat meer een cabarettraditie heeft – zijn er veel meer vrouwen die zo'n shows maken. Maar dat komt wel goed. Er is in Vlaanderen nog heel veel groeimarge voor vrouwen in comedy en cabaret. Nu is het zeker waar dat wij iets minder kunnen spelen dan mannen. Er zijn nog wel vooroordelen tegenover vrouwen. Kunnen vrouwen wel grappig zijn bijvoorbeeld? Natuurlijk zijn vrouwen even grappig als mannen! Maar het blijft voor mij voorlopig wel een hobbelig parcours.

De laatste jaren zijn er heel wat stand-upcomedians bijgekomen in Vlaanderen. Ligt je dat, stand-upcomedy?
Nee, dat zou ik niet kunnen. Ik wil meer een verhaal vertellen. Ik heb geen interesse om de ene mop na de andere te knallen, dat is mijn ambitie niet. Ik kan alleen mensen meenemen in een ontroerend levensverhaal. Stand-upcomedy gaat meer over scoren, en ik denk niet dat vrouwen zoveel interesse hebben om te scoren. Ik denk dat vrouwen een subtielere humor hebben.

"Ik dacht altijd dat ik perfect gelukkig was zonder kinderen."

Leids Cabaret Festival

Nele Bauwens: "Zo is het voor mij begonnen, in de finale van het Leids Cabaret Festival. Dat is nu ondertussen ook alweer een jaar of vier, vijf geleden. Ik was toen zo ontgoocheld dat ik niet won. Maar toen was ik daar echt ook nog niet klaar voor. Ik wist toen nog niet goed hoe ik op een podium moest staan. Maar daar is de goesting wel beginnen groeien om cabaretshows te maken."

Als actrice heb je in enkele grote Vlaamse series en films gespeeld. Moet je grote doorbraak daar ook nog plaatsvinden?
Ik zou heel graag eens meespelen in een grote reeks, maar ik denk dat ik nooit zo'n goede netwerker ben geweest. Als je makers van series niet laat weten dat je graag wil meespelen, dan word je natuurlijk ook niet zo snel gevraagd. Ik zou bijvoorbeeld heel graag in een komische tv-reeks willen spelen. *Loslopend Wild* zou ik graag gedaan hebben. Of mijn eigen televisieshow, daar droom ik eigenlijk ook wel van *(lacht)*. Televisiewerk vind ik heel fijn, maar ik neem niet zomaar eender wat aan. Ik moet het wel echt graag doen.

En wat zijn je dromen in de cabaretwereld?
De Kleine Komedie in Amsterdam! Daar heb ik zelf zoveel goede voorstellingen gezien. Ik wil dan wel dat de zaal vol zit als ik er ooit speel *(lacht)*. Brigitte Kaandorp heb ik ooit eens in de Ancienne Belgique gezien. Daar zou ik ook wel voor tekenen. ■

Wat een geluk, première op vrijdag 10 november in CC Strombeek.
Data en tickets: www.nelebauwens.be